

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2022 m. gegužės 2 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Gražinos Davidonienės (kolegijos pirmininkė), Andžej Maciejewski ir Algirdo Taminsko, susipažinusi su 2022 m. balandžio 11 d. paduotu **ieškovės Ažuolų kaimo bendruomenės** kasaciniu skundu dėl Panevėžio apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2022 m. sausio 11 d. nutarties peržiūrėjimo,

n u s t a t ė:

Ieškovė padavė kasacinį skundą dėl Panevėžio apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2022 m. sausio 11 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal ieškovės Ažuolų kaimo bendruomenės ieškinį atsakovei sodininkų bendrijai „Ažuolas-2“ dėl juridinio asmens sprendimo pripažinimo negaliojančiu. Kasacinis skundas paduodamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir **CPK**) 346 straipsnio 2 dalies 1, 2 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš **CPK** 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (**CPK** 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyti kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais (**CPK** 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, **CPK** 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliama teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui ir taikymui. Taigi kasacinis skundas gali būti priimtas tik tuo atveju, jeigu jame nurodytas bent vienas kasacijos pagrindas, numatytas **CPK** 346 straipsnyje, bei nurodyti išsamūs teisiniai argumentai, patvirtinantys nurodyto kasacijos pagrindo buvimą (**CPK** 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas).

Kai kasacinis skundas paduodamas **CPK** 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialinės ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai pagrįsti, kad teisės pažeidimas yra toks svarbus, kad turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas **CPK** 346 straipsnio 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą byloje, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Kasaciniame skunde nurodoma, kad: 1) Apeliacinės instancijos teismas ginčui spręsti netinkamai taikė Sodininkų bendrijų įstatymo 1 straipsnio, 3 straipsnio 1 dalies normas, nepagrįstai netaikė **CK** 2.48 straipsnyje ir Žemės įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje, 7 straipsnio 1 dalyje įtvirtinto teisinio reglamentavimo, nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos, kad valstybinės žemės sklypo socialinė paskirtis yra ta, kad žemė būtų naudojama pagal nustatytą pagrindinę tikslinę jos naudojimo paskirtį ir teiktų visuomeninę naudą, todėl padarė nepagrįstą ir neteisėtą išvadą, kad sodininkų bendrija yra visos jos teritorijoje esančios valstybinės žemės valdytoja. Tokia apeliacinės instancijos teismo išvada yra ydingi, nes pripažįstama, kad sodininkų bendrijos yra teisėtos valdytojos ir joms priskirtose teritorijose esančios laisvos valstybinės žemės, kuria jos nesinaudoja, dėl kurios sodininkų bendrijos susirinkimas nėra priėmęs sprendimo ją naudoti sodininkų bendrijos bendrų poreikių tenkinimui (bendrojo naudojimo statiniams statyti ar rekreacijai), kuri nėra nei išsinuomota nei išpirkta iš valstybės; 2) Apeliacinės instancijos teismas nepagrįstai konstatavo, kad ginčo teisiniams santykiams netaikytinos statybas reglamentuojančios teisės normos. Vaikų žaidimų aikštelė yra nesudėtingas statinys, kurio statybas valstybinėje žemėje reglamentuoja Statybos įstatymas ir kiti teisės aktai. Todėl, kitaip negu nurodė teismas, sprendžiant, ar statinio statybai valstybinėje žemėje yra reikalingas sodininkų bendrijos pritarimas, turi būti vadovaujama ir minėtų teisės aktų normomis; 3) Ginčijamas sodininkų bendrijos susirinkimo sprendimas, kuriuo nepritarė aikštelės statybai nesuformuotoje valstybinėje žemėje, priimtas klausimu, kuris priskirtas valstybinės žemės patikėtinui – Nacionalinei žemės tarnybai – kompetencijai, tačiau nėra priskirtas sodininkų bendrijos susirinkimo kompetencijai, taigi priimtas viršijant sodininkų bendrijos susirinkimo kompetencijos ribas; 4) Sodininkų bendrijų bendrojo naudojimo žemė yra ne visa sodininkų bendrijai priskirtoje teritorijoje esanti valstybinė žemė, o tik ta, dėl kurios yra priimtas sodininkų bendrijos susirinkimo sprendimas dėl jos naudojimo bendro naudojimo statinių statybai ar rekreacijai ir/ar sodininkų bendrija ją yra išsinuomojusi ar išpirkusi iš valstybės. Atsakovė – sodininkų bendrija – nėra valstybinės žemės patikėtinis, todėl ji nėra ginčo valstybinės žemės valdytoja, minėtos žemės valdymo teisė priklauso valstybinės žemės patikėtinui, t. y. Nacionalinei žemės tarnybai. Nei viename teisės akte nėra įtvirtinta, kad nesudėtingo laikino statinio statybai valstybinėje nesuformuotoje žemėje, kuri yra sodininkų bendrijai priskirtoje teritorijoje, turi būti gautas sodininkų bendrijos pritarimas. Todėl Sodininkų bendrijos įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 15 punktu sodininkų bendrijos susirinkimui priskirta funkcija spręsti sodininkų bendrijos bendrojo naudojimo turto naudojimo, tvarkymo klausimus neapima teisės sodininkų bendrijai spręsti jos teritorijoje esančios valstybinės žemės, kuri nėra sodininkų bendrijos bendrojo naudojimo žemė, panaudojimo klausimus; 5) Apeliacinės instancijos teismas netinkamai aiškino ir taikė **CK 1.81 straipsnio** normas, reglamentuojančias sandorius, prieštaraujančius viešajai tvarkai ir gerai moralei, taip pat nukrypo nuo kasacinio teismo formuojamos šios teisės normos aiškinimo ir taikymo praktikos; 6) Apeliacinės instancijos teismas pažeidė **CPK** 314 straipsnį ir nukrypo nuo jo aiškinimo ir taikymo kasacinio teismo praktikoje, nes nepagrįstai nepriėmė ieškovės pateikto naujo įrodymo, kurio ji objektyviai neturėjo galimybės pateikti pirmosios instancijos teisme dėl to, kad tuo metu šis įrodymas dar neegzistavo, t. y. jo pateikimo būtinybė iškilo vėliau, ieškovė nepiktinaudžiavo įrodymo pateikimo teise, šis įrodymas nebūtų užvilkinęs bylos nagrinėjimo.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamos apeliacinės instancijos teismo nutarties, pirmosios instancijos teismo sprendimo išvadomis, sprendžia, kad kasaciniame skunde nekeliami tokių teisės klausimų, kurie atitiktų **CPK** 346 straipsnio 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiama, kad

bylą nagrinėję teismai pažeidė jame nurodytas teisės normas, nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės aiškinimo ir taikymo praktikos, ir kad šie pažeidimai galėjo turėti įtakos neteisėtiems teismų procesiniams sprendimams kasaciniame skunde nurodomu klausimu priimti.

Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu [CPK 346 straipsnio](#), 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti ([CPK 350 straipsnio](#) 2 dalies 3, 4 punktai).

Atsisakant priimti kasacinį skundą, grąžintinas už kasacinį skundą sumokėtas žyminis mokestis ([CPK 350 straipsnio](#) 4 dalis).

Atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

n u t a r i a :

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.

Grąžinti V. P. (a. k. (duomenys neskelbtini) 88 (aštuoniasdešimt aštuonių) Eur žyminį mokestį, sumokėtą per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą (EPP).

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai

Gražina Davidonienė

Andžej Maciejewski

Algirdas Taminskas